

Sygn. akt II KZ 11/15

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Stanisław Zabłocki

w sprawie **A. K.**

skazanego z art. 178a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 28 kwietnia 2015 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 23 lutego 2015 r., sygn. akt II AKo [...]

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

A.K. złożył (k. 294 akt) pismo sporządzone osobiście, które zostało potraktowane jako zawierające wniosek o wznowienie postępowania karnego toczącego się w pierwszej instancji przed Sądem Rejonowym z Ż. za sygnaturą akt II K [...], a zakończony prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 11 czerwca 2008 r., za sygnaturą V Ka [...].

Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...], który to Sąd byłby ewentualnie właściwy do rozpoznania wniosku o wznowienie postępowania, zarządzeniem z dnia 21 sierpnia 2014 r., za sygnaturą sprawy II AKo [...], wezwał A.K. – na podstawie art. 120 k.p.k. w zw. z art. 545 § 2 k.p.k. – do usunięcia w terminie 7 dni braku formalnego wniosku poprzez złożenie wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego przez adwokata lub radcę prawnego pod rygorem uznania pisma osobistego skazanego za bezskuteczne (k. 297 akt). Zarządzenie to zostało doręczone A. K. w dniu 26 sierpnia 2014 r. (k. 304 akt). W związku z tym

wezwaniami skazany złożył wniosek o wyznaczenie mu adwokata z urzędu (k. 305 akt) i zarządzeniem Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 3 października 2014 r. adwokat taki został mu wyznaczony (k. 320 akt). W dniu 14 listopada 2014 r. wyznaczony adwokat złożył do Sądu Apelacyjnego w [...] opinię prawną, w której poinformował sąd o tym, że zbadał akta przedmiotowej sprawy i stwierdził brak podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania (k. 325 i nast. akt). W związku z tym, Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...], zarządzeniem z dnia 8 listopada 2014 r., po poinformowaniu skazanego, że wyznaczony z urzędu obrońca nie znalazł podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania, ponownie wezwał A.K. – na podstawie art. 120 k.p.k. w zw. z art. 545 § 2 k.p.k. – do usunięcia w terminie 7 dni braku formalnego wniosku poprzez złożenie wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego przez adwokata lub radcę prawnego ustanowionego z wyboru, pod rygorem uznania pisma osobistego skazanego za bezskuteczne (k. 328 akt). Wezwanie to zostało skazanemu doręczone, wraz z odpisem opinii obrońcy o braku podstaw wznowieniowych, przez awizowanie w dniu 9 grudnia 2014 r. (k. 335 akt), a niezależnie od tego w aktach sprawy figuruje dowód doręczenia tej dokumentacji adresatowi w dniu 20 stycznia 2015 r. (k. 334verte akt).

Na wezwanie do usunięcia braków skazany nie zareagował i nie usunął uchybienia, które zostało mu wskazane przez Przewodniczącego Wydziału Sądu Apelacyjnego. W międzyczasie składał do różnych organów, w tym do Sądu Rejonowego w Ż., pisma dotyczące różnych kwestii (np. wznowienia postępowania w innej jego sprawie karnej, skargi na zachowanie policjantów, wnioski w przedmiocie udostępnienia akt i in.), nie ustosunkowując się jednak w żaden sposób do wezwania wynikającego z zarządzenia z dnia 8 listopada 2014 r.

Po bezskutecznym upływie terminu do usunięcia braków, Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] zarządzeniem z dnia 23 lutego 2015 r., odmówił przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania, uzasadniając tę decyzję tym, że „skazany, wezwany do usunięcia braków formalnych pisma, nie zastosował się do wezwania” (k. 338 akt). Zarządzenie to zostało prawidłowo doręczone w dniu 3 marca 2015 r. A. K. (k. 358 akt).

A.K. złożył w ustawowym terminie, to jest 9 marca 2015 r. (datowane 4 marca 2015 r.), zażalenie na to ostateczne zarządzenie (k. 360 akt). W zażaleniu tym podnosi to, że - jego zdaniem – wezwanie zawierało takie treści, które nie pozwoliło mu zrozumieć jego istoty, a następnie opisuje przebieg wydarzeń sprzed lat, który – jego zdaniem – nie uzasadniał skazania; na końcu stwierdza, że będzie zmuszony „prosić o pomoc prawników Unii Europejskiej”.

Rozpoznając to zażalenie Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest całkowicie bezzasadne, a zaskarżone zarządzenie, jako odpowiadające przepisom prawa, należało utrzymać w mocy. Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] nie mógł przyjąć wniosku obarczonego wadą formalną, gdyż po bezskutecznym upływie terminu do usunięcia tej wady przepisy prawa zobowiązywały do wydania zarządzenia o odmowie przyjęcia wniosku. Nie był też zobowiązany podejmować z urzędu kroków zmierzających do zbadania przyczyn, jakie powodują, iż wyknięta wada nie jest przez skazanego usuwana. Skazany miał wyznaczonego adwokata z urzędu i ten wypowiedział się w przedmiocie braku podstaw do złożenia wniosku wznowieniowego. W tej sytuacji jedynie złożenie wniosku przez adwokata lub radcę prawnego ustanowionego z wyboru mogło sanować brak formalny, uniemożliwiający przyjęcie i rozpoznanie wniosku osobistego skazanego. Opisywanie przez skazanego wydarzeń sprzed lat nie ma żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia kwestii, czy zasadne jest zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku z powodów formalnych. Także skargi skazanego na rzekomo niezrozumiałą treść wezwań kierowanych do niego przez sąd są całkowicie pozbawione podstaw. Wezwania te były sformułowane prostym, zrozumiałym dla każdego, językiem i nie zawierały żadnych elementów mylących. Najlepszym tego dowodem jest to, że pierwsze wezwanie do usunięcia braków formalnych (tej samej treści, jak to, którego zignorowanie przez skazanego spowodowało wydanie zarządzenia o odmowie przyjęcia wniosku) zostało doskonale przez A.K. zrozumiane, czego świadectwem jest jego wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu. Jeśli zaś w dalszej fazie procedowania w niniejszej sprawie skazany pomylił wezwanie do usunięcia braków z jakimś innym pismem, przesłanym mu przez organ sądowy w odpowiedzi na mnożone przezeń skargi i wnioski, nie może to także

usprawiedliwiać nieusunięcia w terminie braków formalnych wniosku o wznowienie postępowania. Oskarżony powinien bowiem uważnie zapoznawać się z treścią pism urzędowych. W tej sytuacji zaskarżone zarządzenie jest całkowicie prawidłowe i dlatego Sąd Najwyższy utrzymał je w mocy.

Postanowienie niniejsze nie zamyka jednocześnie skazanemu drogi do podjęcia w przyszłości ewentualnych starań o wznowienie postępowania. Skazany musiałby jednak w tym celu ponowić wniosek w tym przedmiocie, ale musiałby to być wniosek nieobarczony brakami formalnymi, a więc wniosek sporządzony przez adwokata lub radcę prawnego ustanowionego z wyboru.